Bodleian Libraries
UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

تاریخ از نتائج فکر گہربار شیخ محمد حسین صاحب متوطن ملاتھی

دلا در رہ طول فکرت مپوی
خجستہ گہر مختصر سال گوی
۱۲۹۳ھ

ایضاً از شیخ عبدالکریم صاحب اجنوری

دیکھ کر اسکی صحت و اسناد
دل نہایت ہی باغ باغ ہوا
نسخہ اچھا چھپا ہوئی فرصت
سال اسکا لکھو فراغ ہوا
۱۲۹۳ھ

خاتمۃ الطبع

الحمد للہ علی نوالہ و نصلی علی رسولہ و آلہ درین ایام فرخی فرجام نسخۂ متبرکہ وظائف باشرائف مآثر فتوحات جمالی مولوی حضرت امیر کبیر علی ہمدانی رحمۃ اللہ علیہ ملقب بلقب بہیہ اوراد فتحیہ مستند باسناد صحیحہ مجتمعہ عمدۃ الکاملین شاہ معین الدین احمد مع دعای رقاب کہ بعد تلاوت اوراد فتحیہ میخوانند باترجمہ فارسی بصحت ظاہر و مطبع جناب منشی نول کشور واقع کانپور بار پنجم ماہ جمادی الثانی ۱۲۹۳ھ مطابق ماہ شعبان المعظم ۱۸۷۶ء

طبع گردید فقط

قطعات تاریخ طبع سابقہ

قطعۂ تاریخ طبع زاد شاہ معین الدین احمد صاحب شیخپوروی

للہ الحمد کہ در قالب طبع — جان ازین نسخۂ محبوب آمد
بہر تاریخ زدم چون در فکر — دل خبر داد کہ مرغوب آمد
۱۲۹۳ھ

ایضاً از چودھری شیخ واعظ الدین حسین صاحب اسلامپوری

باسند این نسخۂ مطبوع چون مطبوع شد — جست واعظ سال طبع طبع چون گل بر شگفت
سال فصلی تم بالخیر و سنین ہجریش — باسند اوراد فتحیہ نکو شد طبع گفت
۱۲۹۳ھ — ۱۲۹۳ھ

ایضاً از شیخ افضل حسین صاحب اسلامپوری

شد این نسخۂ مطبوع اکنون کجاست — ولی کش بصد جان خریدار نیست
ز دل جست افضل چو تاریخ طبع — بگفتا عجب تحفۂ نادریست
۱۲۹۳ھ

هٰذِهِ الْاَوْرَادِ الْفَتْحِيَّةِ افْتَحْ لَنَا اَبْوَابَ

این اوراد فتحیه بکشاے براے ما درہاے

الْعِنَايَاتِ وَالْكَرَامَاتِ وَوَفِّقْنَا لِلطَّاعَاتِ

عنایتہاے و بزرگیہا و توفیق دہ مارا براے طاعتہا

وَالْعِبَادَاتِ + وَاحْفَظْنَا مِنَ الْاٰفَاتِ

وعبادتہا و نگاہدار مارا از آفتہا

وَالْبَلِيَّاتِ + وَبَارِكْ لَنَا فِي الرِّزْقِ

وبلاہا و برکت دہ مارا در رزق و

الْحَسَنَاتِ + اَللّٰهُمَّ احْفَظْنَا يَا فَيَّاضُ

نیکیہا الٰہی نگاہدار مارا اے صاحب فیض

مِنْ جَمِيعِ الْبَلَايَا وَالْاَمْرَاضِ + وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى

از تمامی بلاہا و بیماریہا و رحمت کامل نازل کند خدای برتر

عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ اَجْمَعِيْنَ ؕ

بر بہترین خلق خود محمد صلے اللہ علیہ وسلم و آل او و اصحاب او ہمہ

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لَنَا + وَلِوَالِدِيْنَا + وَلِمَشَايِخِنَا +

الٰہی بخش مارا و مادران و پدران مارا و بزرگان مارا

وَلِاُسْتَاذِنَا + وَلِاَصْحَابِنَا + وَلِاَحْبَابِنَا +

و استاد مارا و یاران مارا و دوستان مارا

وَلِعَشَائِرِنَا + وَلِقَبَائِلِنَا + وَلِمَنْ لَّهٗ حَقٌّ عَلَيْنَا +

و خویشاوندان مارا و قرابتیان مارا و کسیکه او را حقے باشد بر ما

وَلِجَمِيْعِ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ الصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

و جمیع امت محمد را بر وے رحمت خدا باد و سلام

وَقِنَا رَبَّنَا شَرَّ مَا قَضَيْتَ + وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ +

و نگاهدار مارا اے پروردگار ما از بدی آنچه حکم کردی و نگاهدار مارا از عذاب آتش

وَعَذَابَ الْقَبْرِ + وَعَذَابَ يَوْمِ الْقِيٰمَةِ + وَحَشُرْنَا

و عذاب گور و عذاب روز قیامت و حشر ما کن

مَعَ الْمُتَّقِيْنَ وَالْاَبْرَارِ + اَللّٰهُمَّ بِحُرْمَةِ

با پرهیزگاران و نیکوکاران الٰہی بحرمت

اَلْمُذْنِبِيْنَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا + وَكَفِّرْ عَنَّا

گناہگاران بخش براے ما گناہان مارا و دور کن از ما

سَيِّاٰتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْاَبْرَارِ + اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ

بدیہاے مارا و بمیران مارا با نیکوکاران الٰہی بخش

ذُنُوْبَنَا + اَللّٰهُمَّ اسْتُرْ عُيُوْبَنَا + اَللّٰهُمَّ اشْرَحْ

گناہان مارا الٰہی بپوشان عیبہاے مارا الٰہی بکشا

صُدُوْرَنَا + اَللّٰهُمَّ احْفَظْ قُلُوْبَنَا + اَللّٰهُمَّ

سینہاے مارا الٰہی نگاہدار دلہاے مارا الٰہی

نَوِّرْ قُلُوْبَنَا + اَللّٰهُمَّ يَسِّرْ اُمُوْرَنَا + اَللّٰهُمَّ

روشن ساز دلہاے مارا الٰہی آسان کن کارہاے ما الٰہی

حَصِّلْ مُرَادَنَا + اَللّٰهُمَّ تَمِّمْ تَقْصِيْرَنَا +

حاصل کن مرادما الٰہی کامل ساز کوتاہی مارا

اَللّٰهُمَّ نَجِّنَا مِمَّا نَخَافُ + يَا خَفِيَّ الْاَلْطَافِ +

الٰہی نجات دہ مارا از انچہ می ترسیم اے صاحب مہربانیہاے پنہان

اَللّٰهُمَّ تَجَاوَزْ عَنْ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

الٰهی درگذر فرما از امت محمد صلے اللہ علیہ

وَسَلَّمَ + اَللّٰهُمَّ يَا حَبِيْبَ التَّوَّابِيْنَ تُبْ

وسلم الٰهی اے دوست دارندۂ توبہ کنندگان قبول کن

عَلَيْنَا + وَيَا اَمَانَ الْخَآئِفِيْنَ اٰمِنَّا + وَيَا دَلِيْلَ

توبۂ مارا ویا امان دہندۂ ترسندگان ایمن سازمارا وای راہ نماے

الْمُتَحَيِّرِيْنَ دُلَّنَا + وَيَا هَادِيَ الْمُضَلِّيْنَ

حیرت زدگان راہ نمامارا وای ہدایت کنندۂ گمراہان

اِهْدِنَا + وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ اَغِثْنَا +

ہدایت کن مارا وای فریادرس فریاد کنندگان فریادرس مارا

وَرَجَآءَ الْمُنْقَطِعِيْنَ لَا تَقْطَعْ رَجَآءَنَا +

واے امیدگاہ نومید شدگان قطع مکن امید مارا

وَيَا رَاحِمَ الْعَاصِيْنَ ارْحَمْنَا + وَيَا غَافِرَ

واے رحم کنندۂ گناہگاران رحم کن مارا وای بخشندۂ

انْصُرْ اُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مدد کن امت محمد را صلے اللہ علیہ وسلم

اَللّٰهُمَّ افْتَحْ لِاُمَّةِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

الٰہی بکشاے کارہاے بستۂ امت محمد را صلے اللہ علیہ

وَسَلَّمَ + اَللّٰهُمَّ اَصْلِحْ اُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى

وسلم الٰہی درست ساز کارہای امت محمد صلے

اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ + اَللّٰهُمَّ فَرِّجْ عَنْ اُمَّةِ

اللہ علیہ وسلم الٰہی کشایش کن از امت

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ + اَللّٰهُمَّ

محمد صلے اللہ علیہ وسلم الٰہی

كَرِّمْ اُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ + اَللّٰهُمَّ

بزرگ گردان امت محمد را صلے اللہ علیہ وسلم الٰہی

عَظِّمْ اُمَّةَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ +

بزرگی بخش امت محمد را صلے اللہ علیہ وسلم

عَنَّا شَرَّ الظَّالِمِيْنَ + وَشَارِكْنَا فِيْ دُعَاءِ الْمُؤْمِنِيْنَ

از ما بدی ظالمان وشریک کن مارا در دعاے مومنان

وَنَبِّهْنَا عَنْ نَّوْمَةِ الْغَافِلِيْنَ عَوَارْزُقْنَا شَفَاعَةَ

وبیدار کن مارا از خواب غافلان ورروزی کن مارا شفاعت

سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ + وَادْخِلْنَا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ

سرور پیغامبران و داخل کن مارا در بہشت بسلامتی

اٰمِنِيْنَ + وَاحْشُرْنَا مَعَ الْمُتَّقِيْنَ + وَخَلِّصْنَا

امن یابندہ وحشر ما کن با پرہیزگاران وخلاص کن مارا

مِنَ النَّارِ يَا نِعْمَ الْمُجِيْرُ + اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِاُمَّةِ مُحَمَّدٍ

از آتش ای پناہ دہندہ الٰہی بخش امت محمد را

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ + اَللّٰهُمَّ ارْحَمْ اُمَّةَ

صلے اللہ علیہ وسلم الٰہی رحم کن بر امت

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ + اَللّٰهُمَّ

محمد صلے اللہ علیہ وسلم الٰہی

اَصْبَحْنَا + وَبِكَ اَمْسَيْنَا + وَبِكَ نَحْيٰى + وَبِكَ

صبح کردیم وبنام تو شام کردیم وبنام تو زنده ایم وبنام تو

نَمُوْتُ + وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ + اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنَا

خواهیم مرد وبسوے تست بازگشت الٰهی روزی کن مارا

لَذَّةَ النَّظَرِ اِلٰى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ اِلٰى لِقَآئِكَ +

لذت دیدار بسوے روے تو وشوق بسوے دیدار تو

اَللّٰهُمَّ اَرِنَا الْحَقَّ حَقًّا وَّارْزُقْنَا اتِّبَاعَهٗ + وَاَرِنَا

الٰهی بنما مارا راست را راست وروزی کن ما را پیروی آن وبنما مارا

الْبَاطِلَ بَاطِلًا وَّارْزُقْنَا اجْتِنَابَهٗ + اَللّٰهُمَّ

باطل را باطل وروزی کن مارا پرهیز کردن ازان الٰهی

اَرِنَا حَقَآئِقَ الْاَشْيَآءِ كَمَا هِيَ + تَوَفَّنَا

بنما مارا حقائق چیزها چنانکه هست بمیران مارا

مُسْلِمِيْنَ وَاَلْحِقْنَا بِالصّٰلِحِيْنَ + وَادْفَعْ

مسلمان ملحق کن مارا بنیکوکاران ودفع کن

لِلْاٰخِرَةِ + مُشْتَاقِيْنَ اِلٰى لِقَآئِكَ مُتَوَجِّهِيْنَ

آخرت را مشتاق بسوے دیدار تو متوجه

اِلٰى جَنَابِكَ مُسْتَعِدِّيْنَ لِلْمَوْتِ + رَبَّنَا

بسوے حضرت تو مہیا شونده براے مرگ ای پروردگار ما

وَاٰتِنَا مَا وَعَدْتَّنَا عَلٰى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ

وبده مارا انچه وعده کرده با ما بر زبان پیغمبران خود و رسوا مکن مارا روز

الْقِيٰمَةِ اِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيْعَادَ + اَللّٰهُمَّ اجْعَلِ

قیامت بدرستیکه تو خلاف نمیکنی وعده را الٰهی گردان

التَّوْفِيْقَ رَفِيْقَنَا وَالصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ طَرِيْقَنَا

توفیق را رفیق ما و راه راست را راه ما

اَللّٰهُمَّ اَوْصِلْنَا اِلٰى مَقَاصِدِنَا + وَتُبْ عَلَيْنَا

الٰهی برسان مارا بمقصدهاے ما و قبول کن توبه ما

اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ + اَللّٰهُمَّ بِكَ

بدرستیکه تو قبول کننده توبه هستی رحم کننده الٰهی بنام تو

مَشْغُوْلِيْنَ بِاَمْرِكَ اٰمِنِيْنَ بِعَدْلِكَ +

مشغول بکار تو امن یابنده بداد تو

اٰئِسِيْنَ مِنْ خَلْقِكَ + اٰنِسِيْنَ بِكَ مُسْتَوْحِشِيْنَ

نومید شونده از خلق تو انس گیرنده بتو وحشت زده

عَنْ غَيْرِكَ + رَاضِيْنَ بِقَضَائِكَ صَابِرِيْنَ

از غیر تو خوشنود شونده بتقدیر تو شکیبا

عَلٰى بَلَائِكَ + قَانِعِيْنَ بِعَطَائِكَ + شَاكِرِيْنَ

بر بلاے تو قناعت کنده بر عطاے تو شکر کنده

لِنِعْمَائِكَ + مُتَلَذِّذِيْنَ بِذِكْرِكَ + فَرِحِيْنَ

نعمتهاے ترا لذت یابنده بذکر تو شاد شونده

بِكِتَابِكَ + مُنَاجِيْنَ بِكَ فِيْ اَنَاءِ اللَّيْلِ وَ

بکتاب تو راز گوینده با تو درمیان شب و

اَطْرَافِ النَّهَارِ + مُبْغِضِيْنَ لِلدُّنْيَا + وَمُحِبِّيْنَ

کرانهاے روز دشمن دارنده دنیا را و دوست دارنده

دُعَاءِ رِقَاب

کہ ہم از تالیفِ شریف موحد ربانی امیر کبیر حضرت
سید علی ہمدانیست رحمۃ اللہ علیہ و بعد ختم
اوراد فتحیہ بجاے دعا دست برداشتہ می خوانند

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خداے بخشایندۂ مہربان

اَللّٰهُمَّ يَا مَالِكَ الرِّقَابِ + وَيَا مُفَتِّحَ الْاَبْوَابِ +

الٰہی اے مالک گردنہا واے کشایندۂ درہا

وَيَا مُسَبِّبَ الْاَسْبَابِ + هَيِّئْ لَنَا سَبَبًا +

واے سازندۂ سببہا مہیا کن براے ما سببے

لَا نَسْتَطِيْعُ لَهٗ طَلَبًا + اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا

کہ نتوانم براے آن جستن الٰہی گردان مارا

فِي الْأَوَّلِينَ + وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ +

در پیشینیان ورحمت کن بر مهتر ما محمد در پسینیان

وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى إِلَى

ورحمت کن بر مهترما محمد در گروه برترین تا

يَوْمِ الدِّينِ + وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ

روز قیامت ورحمت کن بر مهترما محمد در هر

وَقْتٍ وَحِينٍ + وَصَلِّ عَلَى جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ

وقت وزمان ورحمت کن بر تمامی پیغمبران

وَالْمُرْسَلِينَ + وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى

ورسولان و بر فرشتگان خود که مقرب بارگاه توانند و بر

عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ + وَعَلَى أَهْلِ طَاعَتِكَ

بندگان نیکوکار خود و بر فرمان برداران خود

أَجْمَعِينَ + وَارْحَمْنَا مَعَهُمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

همه ورحم کن برما با ایشان برحمت خود ای مهربان تر از مهربانان

عَلَيْكَ يَا خَاتَمَ النَّبِيِّيْنَ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

برتو باد اے مہر پیغامبران رحمت خدا وسلام

عَلَيْكَ يَا شَفِيْعَ الْمُذْنِبِيْنَ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

برتو باد اے شفاعت کنندۂ گناہگاران رحمت خدا وسلام

عَلَيْكَ يَا رَسُوْلَ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ + صَلَوٰتُ اللّٰهِ

برتو باد اے فرستادۂ پروردگار ہمہ عالم درودہاے خدا

وَمَلٰئِكَتِهٖ وَاَنْبِيَآئِهٖ وَرُسُلِهٖ وَحَمَلَةِ عَرْشِهٖ

وفرشتگان او وپیغامبران او وفرستادگان او وبردارندگان عرش او

وَجَمِيْعِ خَلْقِهٖ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِهٖ

وہمہ مخلوقات برمہتر ما محمد صلے اللہ علیہ وسلم وآل او

وَاَصْحَابِهٖ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ

ویاران او بروے وبر ایشان سلام

وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهٗ + اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ

ورحمت خدا وبرکتہاے او الٰہی رحمت کن برمہتر ما محمد

يَا مَنْ اَرْسَلَهُ اللّٰهُ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

اے آنکہ فرستاد او را خدائے رحمتِ خدا و سلام

عَلَيْكَ يَا مَنْ زَيَّنَهُ اللّٰهُ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

بر تو باد اے آنکہ آراستہ است وے را خدا رحمت خدا و سلام

عَلَيْكَ يَا مَنْ شَرَّفَهُ اللّٰهُ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

بر تو باد اے آنکہ شرف دادہ است او را خدای رحمت خدا و سلام

عَلَيْكَ يَا مَنْ كَرَّمَهُ اللّٰهُ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

بر تو باد اے آنکہ بزرگ گردانیدہ است او را خدا رحمت خدا و سلام

عَلَيْكَ يَا مَنْ عَظَّمَهُ اللّٰهُ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

بر تو باد اے آنکہ با عظمت گردانیدہ است وی را خدائے رحمت خدائے و سلام

عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِيْنَ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

بر تو باد اے مہتر رسولان رحمت خدائے و سلام

عَلَيْكَ يَا اِمَامَ الْمُتَّقِيْنَ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ

بر تو باد اے پیشوائے پرہیزگاران رحمت خدا و سلام

يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

اے رسول خدا رحمت خدا و سلام برتو باد

يَا حَبِيْبَ اللّٰهِ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

اے دوست خدا رحمت خدا و سلام برتو باد

يَا خَلِيْلَ اللّٰهِ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

اے دوست خدا رحمت خدا و سلام برتو باد

يَا نَبِيَّ اللّٰهِ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

اے پیغمبر خدا رحمت خدا و سلام برتو باد

يَا صَفِيَّ اللّٰهِ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

اے برگزیدہ خدا رحمت خدا و سلام برتو باد

يَا خَيْرَ خَلْقِ اللّٰهِ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

ای بہترین خلق خدا رحمت خدا و سلام برتو باد

يَا مَنِ اخْتَارَهُ اللّٰهُ + اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

اے آنکہ برگزید اورا خدا رحمت خدا و سلام برتو باد

صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَلٰى مِلَّةِ

رحمت کاملہ فرستد خدا بروے و سلام و بر روش

اَبِيْنَا اِبْرَاهِيْمَ حَنِيْفًا مُّسْلِمًا وَّمَا كَانَ

پدر خود کہ ابراہیم ست کہ یک جہت بود مسلمان و نبود

مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ صَلَوَاتُ اللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَاَنْبِيَآئِهٖ

از مشرکان درودہای خدا و فرشتگان او و پیغمبران او

وَرُسُلِهٖ وَحَمَلَةِ عَرْشِهٖ وَجَمِيْعِ خَلْقِهٖ

و فرستادگان او و برداشتگان عرش او و تمامی مخلوقات او

عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ

بر مہتر ما محمد صلی اللہ علیہ وسلم و بر آل او و بر یاران او

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ

بروے و بر ایشان سلام و رحمت خدا

وَبَرَكَاتُهٗ اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ

و برکتہاے او رحمت خدا و سلام بر تو باد

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلّٰهِ + وَالْعِزَّةُ وَ

هستیم ما و هست بادشاهی از آن خدای تعالی و غلبه و

الْعَظَمَةُ وَالْكِبْرِيَاءُ + وَالْجَبَرُوتُ

بزرگواری و بزرگی ذات و بزرگی صفات

وَالسُّلْطَانُ وَالْبُرْهَانُ لِلّٰهِ + وَالْآلَاءُ

و بادشاهی و حجت مر خدای راست و نعمتهای ظاهر

وَالنِّعْمَاءُ لِلّٰهِ + وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ لِلّٰهِ + وَمَا

و مطلق نعمتها از آن خداست و شب و روز از آن خداست و آنچه

سَكَنَ فِيهِمَا لِلّٰهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ + أَصْبَحْنَا

داخل هست در شب و روز از آن خدائی ست که یگانه است غالب صبح کردیم ما

عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ وَعَلَى كَلِمَةِ

بر آفرینش اسلام و بر کلمهٔ

الْإِخْلَاصِ وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ

اخلاص و بر دین پیغمبر خود که محمد است

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّاتِ كُلِّهَا مِنْ

پناه میگیرم به کلمات خدای تعالی که کامله اند همه از

شَرِّ مَا خَلَقَ + بِسْمِ اللّٰهِ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ +

بدی آنچه آفرید بنام خدا که بهترین نامهاست

بِسْمِ اللّٰهِ رَبِّ الْأَرْضِ وَرَبِّ السَّمَاءِ +

بنام خدا که پروردگار زمین است و پروردگار آسمان

بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ

بنام خدای که ضرر نمیرساند با نام او چیزی

فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ

در زمین و نه در آسمان و اوست شنوا

الْعَلِيمُ + الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ

دانا جمیع ستایش خدای راست که زنده کرد ما را بعد از آنکه

مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ الْبَعْثُ وَالنُّشُورُ +

میرانید بود ما را و بسوی اوست برانگیخته شدن و پراگنده شدن

صَحِيفَتِنَا بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ + وَاشْهَدَا

نامۂ اعمال ما بسم اللہ الرحمن الرحیم وگواہ باشید

بِاَنَّا نَشْهَدُ اَنْ لَّا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا

بدین کہ ما گواہی میدہیم کہ نیست معبودی برحق مگر خدای تعالیٰ کہ تنہاست نیست

شَرِيكَ لَهٗ + وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ

انبازے اورا وگواہی میدہیم کہ محمد صلی اللہ علیہ وسلم بندۂ اوست

وَرَسُولُهٗ اَرْسَلَهٗ بِالْهُدٰى وَدِيْنِ الْحَقِّ

و فرستادۂ او فرستادہ است اورا براہ راست و دین حق

لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ

تا غالب گرداند اورا بر ہمہ دینہا اگرچہ ناخوش دارند

الْمُشْرِكُوْنَ + عَلٰى هٰذِهِ الشَّهَادَةِ نَحْيٰى

این را مشرکان براین گواہی زندہ مانیم

وَعَلَيْهَا نَمُوْتُ وَعَلَيْهَا نُبْعَثُ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ تَعَالٰى

وبران میریم وبران انگیختہ شویم اگر خواہد خدای تعالیٰ

وَّبِالْمُؤْمِنِيْنَ اِخْوَانًا وَّبِالصِّدِّيْقِ

و بہ مؤمنان بہ برادر بودن شان و بابو بکر صدیق رضہ

وَالْفَارُوْقِ وَذِى النُّوْرَيْنِ وَالْمُرْتَضٰى

و بعمر فاروق رضہ و بعثمان ذی النورین رضہ و بعلی مرتضیٰ علیہ السلام

اَئِمَّةً رِضْوَانُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ

بامام بودن شان رضاے خداے تعالےٰ باد بر ایشان ہمہ

مَرْحَبًا بِالصَّبَاحِ الْجَدِيْدِ + وَبِالْيَوْمِ السَّعِيْدِ

فراخی عیش باد بہ پگاہ نو و بروز نیک

وَبِالْمَلَكَيْنِ الْكَاتِبَيْنِ الشَّاهِدَيْنِ

و بہ دو فرشتہ نویسندگان کردو گواہ

الْعَادِلَيْنِ + حَيَّاكُمُ اللّٰهُ تَعَالٰى

راست اند زندہ دارد شمارا خداے تعالےٰ

فِىْ غُرَّةِ يَوْمِنَا هٰذَا الْكُتُبَا فِىْ اَوَّلِ

یا سلام گوید در اول امروز با نویسند در ابتداے

مُحَمَّدًا رَّسُوْلُ اللّٰهِ حَقًّا + اَللّٰهُمَّ صَلِّ

محمد صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم فرستادہ خداست بتحقیق الٰہی رحمت کاملہ فرست

عَلٰى مُحَمَّدٍ كُلَّمَا ذَكَرَهُ الذَّاكِرُوْنَ +

بر محمد صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم ہرگاہ کہ یاد کنند اورا یاد کنندگان

وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كُلَّمَا غَفَلَ عَنْ

ورحمت کاملہ فرست بر محمد صلے اللہ علیہ وآلہ وسلم ہرگاہ غفلت ورزند از

ذِكْرِهِ الْغَافِلُوْنَ + رَضِيْنَا بِاللّٰهِ تَعَالٰى

یاد کردن او غافلان راضی شدیم بخدائے تعالےٰ

رَبًّا + وَّبِالْاِسْلَامِ دِيْنًا وَّبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

پروردگار بودنش وباسلام بردین بودنش وبمحمد صلے اللہ علیہ وآلہ

وَسَلَّمَ نَبِيًّا وَّرَسُوْلًا وَّبِالْقُرْاٰنِ اِمَامًا +

وسلم بنبی بودنش ورسول بودنش وبقرآن بامام بودنش

وَّبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً + وَّبِالصَّلٰوةِ فَرِيْضَةً +

وبکعبہ برقبلہ بودنش وبنماز بفرض بودنش

عِنْدَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ + حَسْبُنَا اللّٰهُ

نزد بہشت و دوزخ ف بسندہ است ما را خدای تعالےٰ

عِنْدَ اللِّقَاءِ + حَسْبِيَ اللّٰهُ الَّذِيْ

وقت دیدار بسندہ است مرا خدائے تعالےٰ آنکہ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ؕ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ

نیست معبودی برحق جز خدائے تعالےٰ بر وے تکیہ کردم و بسوے او

اُنِيْبُ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ مَا اَعْظَمَ

باز میگردم نیست معبودے برحق جز خدائے تعالےٰ پاک است خدائے تعالےٰ چہ بزرگ ست

اللّٰهِ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ مَا اَحْلَمَ

خدای تعالیٰ نیست معبودے برحق جز خدائے تعالےٰ پاک ست خدائے تعالےٰ چہ بردبار ست

اللّٰهِ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ سُبْحَانَ اللّٰهِ مَا اَكْرَمَ اللّٰهَ

خدای تعالیٰ نیست معبودی برحق جز خدائے تعالےٰ پاک ست خدائے تعالےٰ چہ بزرگوار ست خدای تعالیٰ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ

نیست معبودی برحق جز خدای تعالےٰ کہ یکے ست نیست انبازے او را

ف ہمے کافی است از رضاء خدائے تعالےٰ در بہشت و دوم کرامت دیدار شدن است بہشت و روشن شدن از دوزخ

حَسْبُنَا اللّٰهُ لِمَآ اَهَمَّنَا + حَسْبُنَا اللّٰهُ لِمَنْ

بسندہ است ما را خدای تعالیٰ برای آنچہ اندوہگین ساند ما را بسندہ است ما را خدای تعالیٰ برای دفع کسے کہ

بَغٰى عَلَيْنَا + حَسْبُنَا اللّٰهُ لِمَنْ حَسَدَنَا + حَسْبُنَا

ظلم کند بر ما بسندہ است ما را خدای تعالیٰ برائے دفع کسے کہ رشک کند ما را بسندہ است

اللّٰهُ لِمَنْ كَادَنَا بِسُوْٓءٍ + حَسْبُنَا اللّٰهُ عِنْدَ

خدای تعالیٰ برائے دفع کسے کہ مکر کند ما را بہ بدی بسندہ است ما را خدائے تعالیٰ وقت

الْمَوْتِ + حَسْبُنَا اللّٰهُ عِنْدَ الْقَبْرِ + حَسْبُنَا

مرگ بسندہ است ما را خدائے تعالیٰ وقت قبر بسندہ است ما را

اللّٰهُ عِنْدَ الْمَسَائِلِ + حَسْبُنَا اللّٰهُ عِنْدَ

خدائے تعالیٰ وقت سوالہا بسندہ است ما را خدائے تعالیٰ وقت

الصِّرَاطِ + حَسْبُنَا اللّٰهُ عِنْدَ الْحِسَابِ +

عبور پل صراط بسندہ است ما را خدائے تعالیٰ وقت حساب

حَسْبُنَا اللّٰهُ عِنْدَ الْمِيْزَانِ + حَسْبُنَا

بسندہ است ما را خدائے تعالیٰ وقت ترازو بسندہ است

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ + لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

وہمہ ستایش مر خدای راست کہ پروردگار ہمہ عالم ست — نیست معبودی برحق جز خدای تعالےٰ

وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ اِلٰهًا وَّاحِدًا اَحَدًا

کہ یکے ست نیست شریکے — اورا خداوند یگانہ و یکتا در ذات

صَمَدًا فَرْدًا وِتْرًا حَيًّا قَيُّوْمًا دَائِمًا اَبَدًا

بے نیاز یگانہ طاق زندہ دائمی قائم دارندۂ ہمہ خلق جاودان کہ پایان ندارد

لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا وَّلَمْ يَكُنْ لَّهٗ

نگرفت زن و نہ فرزند و نیست اورا

شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ

انبازے در بادشاہی و نیست اورا کارسازے

مِّنَ الذُّلِّ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيْرًا + اَللّٰهُ اَكْبَرُ

از جہت عجز ف و تعظیم یاد کن اورا تعظیم یاد کردنی۔ خدای تعالےٰ بزرگ ست

حَسْبُنَا اللّٰهُ لِدِيْنِنَا + حَسْبُنَا اللّٰهُ لِدُنْيَانَا

بسندہ است ما را خدای تعالیٰ برای کارہاے دین ما — بسندہ است ما را خدای تعالیٰ برای کارہای دنیاوی

فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

زود باشد کہ کفایت کند ترا خدائے تعالیٰ از شر اعدا و اوست شنوا دانا

حَسْبُنَا اللّٰهُ وَكَفٰى + سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ دَعَا +

بسندہ است ما را خدائے تعالیٰ و کافی شنوندہ است خدائے تعالیٰ ہر کسی را کہ دعا کند

لَيْسَ وَرَاءَ اللّٰهِ الْمُنْتَهٰى + مَنِ اعْتَصَمَ بِاللّٰهِ

نیست جز بخدا نہایت مقاصد ہر کہ چنگ زد بخدائے تعالیٰ

نَجَا + سُبْحَانَ مَنْ لَمْ يَزَلْ رَبًّا رَحِيمًا +

نجات یافت پاک ست آنکہ ہمیشہ است پروردگار مہربان

وَلَا يَزَالُ كَرِيمًا + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْحَلِيمُ

و ہمیشہ خواہد ماند با جود و کرم نیست معبودے برحق جز خدائے بردبار

الْكَرِيمُ + سُبْحَانَ اللّٰهِ وَتَبَارَكَ اللّٰهُ

بزرگوار پاک ست خدائے تعالیٰ و بابرکت ست خدائے تعالیٰ

رَبُّ السَّمٰوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ +

کہ پروردگار ہفت آسمان ست و پروردگار عرش بزرگ

كُلُّ عَسِيْرٍ لَا اُحْصِىْ ثَنَاءً عَلَيْكَ اَنْتَ

ہر دشواری را نمی توانم شمرد ستایش بر تو توئے

كَمَا اَثْنَيْتَ عَلٰى نَفْسِكَ عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ

چنانچہ ثنا گفتہ بر ذات خود غالب ست پناہ گیرندہ تو و بزرگ ست

ثَنَاؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ اَسْمَاؤُكَ وَعَظُمَ

ثنائے تو و پاک ست نامہائے تو و بزرگ ست

شَاْنُكَ وَلَا اِلٰهَ غَيْرُكَ يَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَاءُ

شان تو و نیست معبودے برحق بجز تو میکند خدائے تعالےٰ آنچہ میخواہد

بِقُدْرَتِهٖ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيْدُ بِعِزَّتِهٖ اَلَا اِلَى

بتوانائی خود و حکم میکند آنچہ میخواہد بغلبہ و قوت خود آگاہ باشید بسوے

اللّٰهِ تَصِيْرُ الْاُمُوْرُ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا

اللہ تعالےٰ باز میگردد ہمہ کار ہر چیز فنا پذیر ست غیر

وَجْهَهٗ لَهُ الْحُكْمُ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

ذات او مر او راست حکم و بسوے او باز خواہید گشت

بِلَا ابْتِدَآءٍ + وَّاٰخِرٌ كَرِيْمٌ بِلَا انْتِهَآءٍ

کہ ابتدا ندارد و پس از ہمہ ماندہ است بخشندہ است بے پایان

وَغَافِرُ ذُنُوْبِ الْمُذْنِبِيْنَ كَرَمًا وَّحِلْمًا

آمرزندہ است گناہان گناہگاران را از جہت کرم و بردباری

يَا مَنْ لَّيْسَ كَمِثْلِهٖ شَيْءٌ وَّهُوَ السَّمِيْعُ

ای آنکہ نیست مثل او ہیچ چیز و او ست شنوا

الْبَصِيْرُ + حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ +

بینا بسندہ ست ما را خدای تعالے و او نیکو کارسپردہ شدہ است

نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ + يَا دَآئِمًا

نیک خداوند و نیک یاری دہندہ ای ہمیشہ ماندہ

بِلَا فَنَآءٍ وَّيَا قَآئِمًا بِلَا زَوَالٍ + وَّيَا مُدَبِّرًا

بے فنا و ای ہمیشہ پایندہ بے زوال و ای سازندہ کارہا

بِلَا وَزِيْرٍ + سَهِّلْ عَلَيْنَا وَعَلٰى وَالِدِيْنَا

کہ محتاج وزیر نہ آسان گردان بر ما و بر مادران و پدران ما

يَا مَنْ تَقَدَّسَ عَنِ الْأَشْبَاهِ ذَاتُهُ + وَتَنَزَّهَ

ای آنکه پاک ست از مانند ذات او و پاکیزه است

عَنْ مُشَابَهَةِ الْأَمْثَالِ صِفَاتُهُ + وَيَا مَنْ

از مثلها صفات او و ای آنکه

دَلَّتْ عَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ آيَاتُهُ + وَشَهِدَتْ

دلالت میکند بر یگانگی او نشانهای او وگواهی میدهد

بِرُبُوبِيَّتِهِ مَصْنُوعَاتُهُ + وَاحِدٌ لَا مِنْ قِلَّةٍ

بر پروردگاری او آفریدهای او یگانه ست نه از جهت کمی

وَمَوْجُودٌ لَا مِنْ عِلَّةٍ + يَا مَنْ هُوَ بِالْبِرِّ مَعْرُوفٌ

و پیداست نه از سببی ای آنکه او بنیکی مشهورست

وَبِالْإِحْسَانِ مَوْصُوفٌ + مَعْرُوفٌ بِلَا غَايَةٍ

و باحسان موصوف شناخته شده است که حد ندارد

وَمَوْصُوفٌ بِلَا نِهَايَةٍ + أَوَّلٌ قَدِيمٌ

وصفت کرده شده است بصفات بی پایان پیش از همه است دیرینه

يَا رَءُوفُ	يَا مَالِكَ الْمُلْكِ	يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
ای بسیار رحمت کننده	ای خداوند جهان	ای صاحب بزرگی و بخشش
يَا رَبُّ	يَا مُقْسِطُ	يَا جَامِعُ
ای پروردگار	ای داد دهنده	ای فراهم آرنده پراگنده ها
يَا غَنِيُّ	يَا مُغْنِيُ	يَا مُعْطِيُ
ای بے نیاز مطلق	ای بے نیاز گرداننده	ای عطا دهنده
يَا مَانِعُ	يَا ضَارُّ	يَا نَافِعُ
ای باز دارنده	ای ضرر رساننده	ای نفع رساننده
يَا نُورُ	يَا هَادِيُ	يَا بَدِيعُ
ای خود ظاهر و ظاهر کننده دیگران	ای راه نما	ای آفریننده چیزها بے نمونه
يَا بَاقِيُ	يَا وَارِثُ	يَا رَشِيدُ
ای جاودان مانده	ای مانده بعد از فنائے خلق	ای راه نما و راست تدبیر
يَا صَبُورُ	يَا صَادِقُ	يَا سَتَّارُ
ای آنکه تعجیل نمیکند در عقوبت عاصیان	ای راست گو	ای پوشنده جرائم و عیوب

يَا قَيُّوْمُ	يَا وَاجِدُ	يَا مَاجِدُ
ای قیام نمایندہ بتدبیر و حفظ خلق	ای توانگر یکہ محتاج نگردد	ای بزرگوار مطلق
يَا وَاحِدُ	يَا اَحَدُ	يَا صَمَدُ
ای یگانہ در صفات	ای یکتا در ذات	ای بے نیاز و پاک
يَا قَادِرُ	يَا مُقْتَدِرُ	يَا مُقَدِّمُ
ای توانائے مطلق	ای توانائی کہ عجز را باو راہ نیست	ای پیش کنندۂ ہر کرا خواہد
يَا مُؤَخِّرُ	يَا اَوَّلُ	يَا آخِرُ
ای پس کنندہ ہر کرا خواہد بمقتضای حکمت	ای پیش از ہمہ در ذات و وجود	ای باقی ماندہ بعد فنائے خلق
يَا ظَاهِرُ	يَا بَاطِنُ	يَا وَالِيُ
ای آشکار	ای پنہان	ای کارکن با تدبیر و قدرت
يَا مُتَعَالِيُ	يَا بَرُّ	يَا تَوَّابُ
ای فایق و برتر از صفات خلق	ای بسیار نیکوکار	ای قبول کنندۂ توبہ
يَا مُنْعِمُ	يَا مُنْتَقِمُ	يَا عَفُوُّ
ای نعمت دہندہ	ای مکافات کنندہ	ای تجاوز کنندہ از گناہگار

يَا كَرِيمُ	يَا رَقِيبُ	يَا مُجِيبُ
اے بزرگوار و صاحب کرم	ای نگہبانی کنندہ چیزے از حفاظت او غائب نیست	ای قبول کنندہ دعا
يَا وَاسِعُ	يَا حَكِيمُ	يَا وَدُودُ
اے فراخ عطا	اے استوار کار	اے دوست
يَا مَجِيدُ	يَا بَاعِثُ	يَا شَهِيدُ
اے صاحب بزرگی و شرف	ای فرستندہ رسولان و برانگیزندہ مردگان از قبر	ای حاضری کہ غائب نگردی
يَا حَقُّ	يَا وَكِيلُ	يَا قَوِيُّ
ای متحقق الوجود سزاوار خدائی	ای آنکہ کار خود باو باید سپرد	ای زبردست
يَا مَتِينُ	يَا وَلِيُّ	يَا حَمِيدُ
ای استوار کار	ای یاری دہندہ	ای ستودہ شدہ
يَا مُحْصِي	يَا مُبْدِئُ	يَا مُعِيدُ
ای ضبط کنندہ ہر چیز	ای پیدا کنندہ چیزہا از عدم	ای باز گردانندہ خلق بعد موت
يَا مُحْيِي	يَا مُمِيتُ	يَا حَيُّ
اے زندہ گردانندہ	ای میرانندہ	ای زندہ دائمی

يَا بَاسِطُ	يَا خَافِضُ	يَا رَافِعُ
ای گشاده سازندهٔ روزی برحمت	ای پست کنندهٔ متکبران	ای بلند گردانندهٔ مومنان
يَا مُعِزُّ	يَا مُذِلُّ	يَا سَمِيعُ
ای عزت دهنده	اے خوار کننده	اے نیک شنوا
يَا بَصِيرُ	يَا حَكَمُ	يَا عَدْلُ
اے نیک بینا	اے نیک حکم کننده	اے داد گر
يَا لَطِيفُ	يَا خَبِيرُ	يَا حَلِيمُ
اے باریک بین مهربان	اے باخبر از همه چیز	اے بردبار
يَا عَظِيمُ	يَا غَفُورُ	يَا شَكُورُ
اے بزرگوار مطلق	اے نیک آمرزنده	ای قدردان شاکران و اندک پذیر بسیار دهنده
يَا عَلِيُّ	يَا كَبِيرُ	يَا حَفِيظُ
اے برتر از همه	ای خالق بر همه چیز	اے نگاه دارنده
يَا مُقِيتُ	يَا حَسِيبُ	يَا جَلِيلُ
اے توانا و روزی دهنده	اے کفایت کننده مهمات و حساب کنندهٔ خلق روز قیامت	ای بزرگوار مطلق و بے نیاز

يَا اَللّٰهُ	يَا رَحْمٰنُ	يَا رَحِيْمُ
اے خدا	ای بسیار بخشندہ	ای نہایت مہربان
يَا مَلِكُ	يَا قُدُّوْسُ	يَا سَلَامُ
ای بادشاہ ظاہر و باطن	ای پاک منزہ از عیوب و نقائص	اے بے عیب
يَا مُؤْمِنُ	يَا مُهَيْمِنُ	يَا عَزِيْزُ
ای امان دہندہ	ای نگاہبان	ای غالب و بے ہمتا
يَا جَبَّارُ	يَا مُتَكَبِّرُ	يَا خَالِقُ
ای جبر قہر کنندہ خلق بر ہر چیز	ای صاحب کبریا	ای ہست کنندہ چیزہا
يَا بَارِئُ	يَا مُصَوِّرُ	يَا غَفَّارُ
ای آفرینندہ خلق بی نمونہ	ای صورت نگار خلق	ای بغایت آمرزندہ
يَا قَهَّارُ	يَا وَهَّابُ	يَا رَزَّاقُ
ای غالب بر ہر چیز	ای بسیار بخشندہ بے عوض	ای روزی دہندہ
يَا فَتَّاحُ	يَا عَلِيْمُ	يَا قَابِضُ
ای کشایندہ کارہا و مشکلہا	ای دانا بہمہ چیز	اے تنگ کنندہ روزی بحکمت

وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْجَبَرُوْتِ + سُبْحَانَ

وبزرگی ذات وبزرگی صفات پاک ست

الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِيْ لَا يَنَامُ وَلَا يَمُوْتُ +

پادشاہی کہ زندہ است خواب نمیکند ونمی میرد

سُبُّوْحٌ قُدُّوْسٌ رَبُّنَا وَرَبُّ الْمَلٰئِكَةِ

پاک ست از ہر نقصان ودرست از ہر عیب پروردگار ما وپروردگار فرشتگان

وَالرُّوْحِ + سُبْحَانَ اللّٰهِ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلَا اِلٰهَ

وروح ست پاک ست خدائے تعالےٰ وجمیع ستایش مر خدائے تعالیٰ راست ونیست معبودے

اِلَّا اللّٰهُ وَاللّٰهُ اَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ

برحق جز خدائے تعالےٰ وخدائے تعالےٰ بزرگ ترست ونیست باز ماندن از گناہ ونہ قوت

اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ + اَللّٰهُمَّ اَنْتَ

بر طاعت مگر بتوفیق خدائے بزرگ الٰہی توئی

الْمَلِكُ الْحَقُّ الَّذِيْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ ۝

پادشاہی سزاوار بخدائے کہ نیست معبودے برحق جز تو

سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا

پاک ست خدائے کہ نگرفت زن و نہ

وَلَدًا + سُبْحَانَ اللّٰهِ الَّذِيْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُوْلَدْ

فرزندرا پاک ست خدائے کہ نہ زائید کسے را و نہ زائیدہ شدہ

وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفُوًا اَحَدٌ + سُبْحَانَ الْمَلِكِ

از کسے و نبودہ است او را ہمتا ہیچکس پاک ست پادشاہی کہ

الْقُدُّوْسِ + سُبْحَانَ ذِى الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوْتِ

پاک ست از عیوب پاک ست صاحب عالم ظاہر و عالم باطن

سُبْحَانَ ذِى الْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ وَالْقُدْرَةِ

پاک ست صاحب عزت و عظمت و قدرت تامہ

وَالْهَيْبَةِ وَالْجَلَالِ وَالْجَمَالِ وَالْكَمَالِ

و ہیبت و بزرگی و خوبی و بے عیبی

وَالْبَقَآءِ وَالثَّنَآءِ وَالضِّيَآءِ وَالْاَلَآءِ وَالنَّعْمَآءِ

و پایندگی و ستایش و نور و نعمتہائے باطن و نعمتہائے ظاہر

سُبْحَانَكَ مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ

پاک ہستی تو نہ پرستیدیم ترا حق پرستیدن تو

سُبْحَانَكَ مَا عَرَفْنَاكَ حَقَّ مَعْرِفَتِكَ سُبْحَانَكَ

پاک ہستی تو نہ شناختیم ترا حق شناختن تو پاک ہستی تو

مَا ذَكَرْنَاكَ حَقَّ ذِكْرِكَ سُبْحَانَكَ

نہ یاد کردیم ترا حق یاد کردن تو پاک ہستی تو

مَا شَكَرْنَاكَ حَقَّ شُكْرِكَ + سُبْحَانَ اللّٰهِ

نہ شکر کردیم ترا حق شکر تو پاک ست خدائے

الْاَبَدِيِّ الْاَبَدِ + سُبْحَانَ اللّٰهِ الْوَاحِدِ

کہ جاودانی ست جاودان پاک ست خدائے تعالےٰ کہ یگانہ ست

الْاَحَدِ + سُبْحَانَ اللّٰهِ الْفَرْدِ الصَّمَدِ

در صفات و یکتاست در ذات پاک ست خدائے کہ یکتاست بے نیاز

سُبْحَانَ اللّٰهِ رَافِعِ السَّمٰوٰتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ +

پاک ست خدائے کہ بلند سازندۂ آسمانہاست بے ستون

الْوَكِيْلُ + نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ

کربروی کارگزارندہ خوش خداوندی ست و نیک یارے دہندہ

سہ بار غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُ

می طلبم آمرزش ترا اے پروردگار و بسوے تست بازگشت

اَللّٰهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا اَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطِيَ

الٰہی نیست بازدارندۂ آن چیز را کہ تو بخشے و نیست دہندہ

لِمَا مَنَعْتَ وَلَا رَادَّ لِمَا قَضَيْتَ وَلَا يَنْفَعُ

آن چیز را کہ نہ دادی و نیست بازگردانندۂ مر چیزے را کہ تو حکم راندی و ہیچ سود نکند

ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ + سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ

صاحب بخت را از تو بخت او پاک ست پروردگار من کہ بلند ست

الْاَعْلَى الْوَهَّابِ + دو بار سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَلِيِّ

و برتر و بخشندہ پاک ست پروردگار من کہ بلند ست

الْاَعْلَى الْكَرِيْمِ الْوَهَّابِ + يَا وَهَّابُ

و برتر و صاحب کرم و بخشندہ ای بسیار بخشندہ

ضِدٌّ وَّلَا نِدٌّ وَّلَا شِبْهٌ وَّلَا شَرِيْكٌ +

مخالف و نہ ہمسر و نہ مانند و نہ انباز

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ لَهُ الْمُلْكُ

نیست معبودے برحق جز خداے تعالےٰ کہ تنہاست نیست شریکے او را او راست ملک

وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِيْ وَيُمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَّا يَمُوْتُ

و او راست ستایش زندہ میدارد و میراند و اوست زندہ کہ ہرگز نمیرد

بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

بدست اوست نیکی و اوست بر ہمہ چیز توانا

وَاِلَيْهِ الْمَصِيْرُ + هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ

و بسوے اوست بازگشت اوست نخستین ہمہ و اوست آخرین ہمہ و اوست آشکار

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ + لَيْسَ كَمِثْلِهٖ

و پنہان و اوست بہمہ چیز دانا نیست مانند وے

شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ + حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ

چیزے و اوست شنواے بینا کفایت میکند ما را خدای و بہترین کسی ست

صَدَقَ وَعْدَهٗ وَنَصَرَ عَبْدَهٗ وَاَعَزَّ جُنْدَهٗ

وراست ساخت وعدۂ خود را ویاری کرد بندۂ خود را وغلبہ داد لشکر خود را

وَهَزَمَ الْاَحْزَابَ وَحْدَهٗ وَلَا شَيْءَ بَعْدَهٗ

وشکست داد جماعت مخالفان را تنہا وہیچ چیز نماند پس او

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اَهْلُ النِّعْمَةِ وَلَهُ الْفَضْلُ

نیست معبودے برحق مگر خدائے تعالےٰ کہ صاحب ہمہ نعمتہا است ومر او راست فضل وعطا

وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ عَدَدَ خَلْقِهٖ

ومر او راست ستایش نیک نیست معبودے برحق مگر خدائے تعالےٰ بشمار مخلوقات

وَزِنَةَ عَرْشِهٖ وَرِضَا نَفْسِهٖ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهٖ

وبوزن عرش وے وبمقدار خوشنودی ذات وی وبقدر بسیاری کلمات وے

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ صَاحِبُ الْوَحْدَانِيَّةِ الْفَرْدَانِيَّةِ

نیست معبودے برحق مگر خدائے تعالےٰ کہ صاحب یگانگی ست در ذات ودر صفات الوہیت

الْقَدِيْمِيَّةِ الْاَزَلِيَّةِ الْاَبَدِيَّةِ لَيْسَ لَهٗ

وصاحب قدیمیت وازلیت وابدیت نیست او را

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ غِيَاثُ الْمُسْتَغِيْثِيْنَ + لَآ اِلٰهَ

نیست معبودی برحق جز خدائے تعالےٰ کہ فریاد رس فریاد خواہان ست نیست معبودے برحق

اِلَّا اللّٰهُ خَيْرُ النَّاصِرِيْنَ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خَيْرُ

جز خدائے تعالےٰ کہ بہترین یاری کنندگان ست نیست معبودی برحق جز خدائے تعالےٰ کہ بہترین

الْحَافِظِيْنَ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ

نگہبانان ست نیست معبودی برحق جز خدائے تعالےٰ کہ بہترین میراث گیرندگان ست

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خَيْرُ الْحَاكِمِيْنَ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

نیست معبودی برحق جز خدائے تعالےٰ کہ بہترین حاکمان ست نیست معبودی برحق جز خدای تعالےٰ

خَيْرُ الرَّازِقِيْنَ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خَيْرُ الْفَاتِحِيْنَ

کہ بہترین روزی دہندگان ست نیست معبودی برحق مگر خدائے تعالےٰ کہ بہترین کشایندگان کارست

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خَيْرُ الْغَافِرِيْنَ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

نیست معبودی برحق مگر خدائے تعالےٰ کہ بہترین آمرزگاران ست نیست معبودی برحق مگر خدائے تعالےٰ

خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ وَ

کہ بہترین مہربانان ست نیست معبودی برحق مگر خدائے تعالےٰ کہ یگانہ است و

صدق

إِلَّا اللّٰهُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ

جز خدائے تعالےٰ کہ بردبار بزرگوار ست نیست معبودے برحق جز خدائے تعالےٰ

رَبُّ السَّمٰوٰتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ

کہ پروردگار ہفت آسمان ست و پروردگار عرش

الْعَظِيمِ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ + لَا إِلٰهَ

بزرگ نیست معبودے برحق جز خدائے تعالےٰ کہ بزرگتر ازین بزرگتران ست نیست معبودے برحق

إِلَّا اللّٰهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ حَبِيبُ

جز خدائے تعالےٰ کہ مہربان تر مہربانان ست نیست معبودی برحق جز خدای تعالےٰ کہ دوست دارندہ

التَّوَّابِينَ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ رَاحِمُ الْمَسَاكِينِ + لَا إِلٰهَ

توبہ کنندگان ست نیست معبودے برحق جز خدای تعالےٰ کہ رحمت کنندہ بیچارگان ست نیست معبودے برحق

إِلَّا اللّٰهُ هَادِي الْمُضِلِّينَ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ دَلِيلُ

جز خدای تعالےٰ کہ راہنمای گمراہان ست نیست معبودے برحق جز خدائے تعالےٰ کہ راہنمایندہ

الْحَائِرِينَ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ أَمَانُ الْخَائِفِينَ +

حیرت زدگان ست نیست معبودے برحق جز خدائے تعالےٰ کہ ایمن کنندہ ترسندگان ست

إِيمَانًا وَّصِدْقًا + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ تَعَبُّدًا وَّ

از روے ایمان و تصدیق نیست معبودے برحق جز خدای تعالیٰ از روی عبادت

رِقًّا + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ تَلَطُّفًا وَّرِفْقًا + لَا إِلٰهَ

بندگی نیست معبودی برحق جز خدای تعالےٰ از جہت مہربانی و نازواری نیست معبودی

إِلَّا اللّٰهُ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ بَعْدَ

جز خدائے تعالیٰ کہ پیش از ہمہ چیز ست نیست معبودے برحق جز خدای تعالےٰ کہ پس از

كُلِّ شَيْءٍ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ يَبْقٰى رَبُّنَا وَيَفْنٰى

ہمہ چیز خواہد ماند نیست معبودے برحق جز خدای تعالیٰ باقی خواہد ماند پروردگار ما و نیست شے ہر

وَيَمُوْتُ كُلُّ شَيْءٍ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ

و خواہد مرد ہمہ چیز نیست معبودے برحق جز خدائے تعالےٰ کہ بادشاہیست

الْحَقُّ الْمُبِيْنُ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ

متحقق الوجود ظاہر الوجود نیست معبودے برحق جز خدای تعالیٰ کہ بادشاہ ست سزاوار شاہی

الْيَقِيْنُ + لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ + لَا إِلٰهَ

کہ یقین ست مرا نیست معبودی برحق جز خدای تعالےٰ کہ برتر بزرگ ست نیست معبودے

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَذْكُوْرُ بِكُلِّ لِسَانٍ لَآ اِلٰهَ

نیست معبودی برحق جز خدای تعالی که یاد کرده شده است بهر زبان نیست معبودی

اِلَّا اللّٰهُ الْمَعْرُوْفُ بِكُلِّ اِحْسَانٍ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا

جز خدای تعالی که شناخته شده است بهمه نیکیها نیست معبودی برحق جز

اللّٰهُ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِيْ شَاْنٍ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اِيْمَانًا

خدای تعالی که هر روز او در یک کار است نیست معبودی برحق جز خدای تعالی در حالیکه ایمان است

بِاللّٰهِ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ اَمَانًا مِّنَ اللّٰهِ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا

بخدا نیست معبودی برحق جز خدای تعالی در حالیکه امان است از جانب خدا نیست معبودی

اللّٰهُ اَمَانَةً مِّنْ عِنْدِ اللّٰهِ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَا

خدای تعالی در حالیکه امانت است از نزد خدای تعالی نیست معبودی برحق جز خدای تعالی

حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَلَا نَعْبُدُ

باز ماندن از گناه و نه قدرت بر نیکی مگر بتوفیق خدای تعالی نیست معبودی برحق جز خدای تعالی و نمی پرستیم

اِلَّا اِيَّاهُ + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ حَقًّا حَقًّا + لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

مگر او را نیست معبودی برحق جز خدای تعالی که بتحقیق متحقق الوجود است نیست معبودی برحق جز خدای تعالی

سی و چہار بار لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ

نیست معبودے برحق بر خدائے کہ تنہاست نیست شریکے

لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ

او را او راست ملک و او راست ستایش و اوست بر ہمہ چیز قادر

و ہ بار لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَلِكُ الْجَبَّارُ + لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

نیست معبودے برحق جز خدائے تعالیٰ کہ بادشاہ زور آور است نیست معبودے برحق جز خدائے تعالیٰ

الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ + لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَزِيْزُ الْغَفَّارُ

کہ یکتاست غالب بر ہمہ چیز نیست معبودے برحق جز خدائے تو کہ غالب ست بغایت آمرزندہ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْكَرِيْمُ السَّتَّارُ + لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْكَبِيْرُ

نیست معبودے برحق جز خدائے تعالیٰ کہ کریم ست و پوشندہ گناہان نیست معبودے برحق جز خدائے تعالیٰ

الْمُتَعَالِ + لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ خَالِقُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

و خالق بر ہمہ چیز نیست معبودے برحق جز خدائے تعالیٰ کہ آفرینندہ شب و روز ست

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْمَعْبُوْدُ بِكُلِّ مَكَانٍ +

نیست معبودے برحق جز خدائے تعالیٰ کہ پرستیدہ شدہ است در ہر جا

الْحَيُّ الْقَيُّومُ ج لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ط لَهُ

زنده است قائم دارنده همه چیزها نمیگیرد او را چرتی و نه خواب او راست

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ط مَنْ ذَا الَّذِي

آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین ست کیست آنکه

يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ط يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ

شفاعت نزدیک او کند مگر بحکم او میداند آنچه پیش دست ایشانست

وَمَا خَلْفَهُمْ ط وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ

و آنچه پس پشت ایشان ست و در نمیگیرند چیزی را از علم او

إِلَّا بِمَا شَاءَ ط وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوٰتِ

مگر بدانچه وی خواسته است فراگرفته است کرسی او آسمانها

وَالْأَرْضَ ط وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

و زمین را و گران نمیسازد او را نگهبانی آن هر دو و او ست برتر بزرگ

سُبْحَانَ اللّٰهِ سی و سه بار اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ سی و سه بار اَللّٰهُ اَكْبَرُ

منزه و پاک ست خدا جمیع ستایش مر خدا راست خدا بسیار بزرگ ست

دَارَ السَّلَامِ تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ يَا

در بهشت بسیار است خیر تو اے پروردگار ما و برتر اے

ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ + اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ

صاحب بزرگی و فضل الٰهی تراست حمد

حَمْدًا يُوَافِي نِعَمَكَ وَيُكَافِي مَزِيدَ كَرَمِكَ

حمدے کہ وفا کند بہ نعمتہاے تو و برابری کند بازیادتی کرمہاے تو

اَحْمَدُكَ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا

حمد میکنم ترا بجمیع حمدہاے تو انچہ دانستہ ام از انہا وانچہ

لَمْ أَعْلَمْ وَعَلَى جَمِيعِ نِعَمِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا

نہ دانستہ ام و بر تمامی نعمتہاے تو انچہ دانستہ ام ترا از انہا وانچہ

لَمْ أَعْلَمْ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ + أَعُوذُ بِاللّٰهِ

نہ دانستہ ام و بر ہمہ حال پناہ میگیرم بخدا

مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ + اَللّٰهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ

از شیطان راندہ شدہ اللہ نیست معبودے جز وے

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بنام خدای بخشاینده مهربان

أَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ الْعَظِيْمَ سه بار الَّذِيْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

آمرزش میخواهم از خدای بزرگ خداوندی که نیست معبودی برحق جز وی

الْحَيَّ الْقَيُّوْمُ وَاَتُوْبُ اِلَيْهِ وَاَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ

که زنده است قائم دارنده همه چیز باو باز میگردم بسوی او و سوال میکنم از وی قبول توبه

اَللّٰهُمَّ اَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاِلَيْكَ

الهی تو ئی سالم و منزه و از تست سلامتی مخلوقات و بتو

يَرْجِعُ السَّلَامُ حَيِّنَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ وَاَدْخِلْنَا

خواهد گردید سلامتی زنده دار ما را ای پروردگار ما بسلامتی و در آر ما را

الحی القیوم بمرفوع منصوب اند زیرا که صفت الله اند و الله منصوب است و رفع این هم خلاف قاعده است زیرا که محتاج بتقدیر مبتدا باشد والذی لا اله الا هو درمیان جمله معترضه است ۱۲

کہ بطریق استدراج کرامات نماید گاوی ایستادہ بود گفت اگر توانی بگوی کہ در رحم این گاو
گوسالہ بچہ نگ ست و مادہ است یا نر گفتم تو بگوی گفت نر ست چون تامل کردم نر بود گفت
سیاہ فام ست و قدرے پیشانی او سپید ست گفتم پیشانی او سپید نیست بلکہ سر دم
وے سپید ست دم را حلقہ کردہ بر پیشانی آوردہ فرمود تا شکم گاو را بشکافتند ہمان
سر دم بود کہ بر پیشانی حلقہ کردہ بود خواست کہ حیلۂ دیگر انگیزد آن حالت و استدراج را
از و برگرفتم از ان خودستائی فرو نشست منفعل از جاے خود برخاستہ
سر بپاے من انداخت و اسلام آورد و یکے از واصلان شد چون کافران
چنین دیدند اکثر مسلمان شدند از ان روز اسلام دران ولایت در
تزاید شد او را چنین خوارق و کرامات بسیار ست و او را تصانیف است
مثل شرح فصوص الحکم و ذخیرۃ الملوک و رسالۂ شفاء الما فی الصدور
و دیگر کتب تصوف و غزلیات وغیرہ و علی و علائے تخلص اوست این شعر
از وست ؎ عشق جانان آتش و جان علائے خس برد ٭ خس چو در آتش
بسوزد دیگر او را خس مخوان ٭ وفاتش ششم ذیحجہ در سنہ ہفتصد و ہشتاد و
ہفت ہجری و مرقد انورش در ختلان ست تاریخ وفاتش کسے در نظم آوردہ است
مثنوی ہمدانی ست سید ہمدان ٭ اسم سامی او علی ہمدان ٭ خانقاہش
بخط کشمیر ٭ فیض بخشد بر صغیر و کبیر ٭ مرقدش در ولایت ختلان ٭
فیض ہا میدہد بہ پیر و جوان ٭ شد رقم سال نقل آن والا ٭ قطب عالی جنت اعلیٰ ٭ فقط

که پیغمبر شما که احیاے اموات میکردند میگفتند جواب گفتند پیغمبر ما قُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ
گفتے فرمود اگر من بفرمان الله تعالے قُمْ بِاِذْنِی بگویم و این مرده زنده شود شما بپیغمبر ما
ایمان آرید گفتند آرے پس امیر فرمود من یکے از فروترین امت وی ام چون من هزاران هزار
درین زمان یافته میشوند پس گفت قُمْ بِاِذْنِی و دست آن مرده بگرفت و برداشت
پس همه ایمان آوردند نقل ست که لقمه حرام باشبهت از حلق مبارک وی فرو نشدے
صاحب قران امیر تیمور بادشاه این حال چون شنید براے امتحان دعوت وے کرد
ابیات گفت بخادم که زوجه حرام ✤ مائده ساز بسیط از طعام ✤ خادم طبخ چو آگه دو بره
بره میشے ز ضعیفے کشید ✤ طبخیان جمله زجا خاستند ✤ سلسله طبخ بیاراستند ✤ بعد تناول
طعام امیر تیمور سوال از حلت و حرمت آن طعام کرد ابیات گفت که شما بنما این طعام ✤
رزق حلال ست بجا یا حرام ✤ گفت ازین نکته که کردی سوال ✤ بر تو حرام آمد و بر من حلال ✤
بعده عجوزه بتظلم رسید که بره بنذر امیر کبیر علی همدانی داشته بودم میر بکاول بتطاول ربود
ابیات گفت مرا از بره هاے سره ✤ بود بنذر شه دین یک بره ✤ از کف من میر بکاول
کشید ✤ عربده کرد و بتطاول کشید ✤ و چهل و پنج سال در سیاحت بود و هر سال بحج میرسید
در اسرار یه نوشته است که اکثر مردم کشمیر کافر بودند و اسلام را چندانے رواج نبود چون
کافران را باسلام خواندم گفتند که ما را شیخے ست عالم و فاضل و صاحب کرامات اگر بر وے
در مناظره فائق آئی اسلام آریم نزد وی برفتم گبری بود سر و پا برهنه و خاک بر تمام اعضا
مالیده و بنگ بے نهایت خورده چون پاره در علم مباحثه واقع شد عاجز آمد خواست

بی اندازہ فرمود و طومار کاغذے بدستم داد برکشادم ہمان کلمات بود کہ در سیاحت از یکہزار و چہار صد
ولی بمن رسیدہ بود و ترتیب آنرا نمی دانستم چون ترتیب قرأت آنرا معلوم کردم بخاطر رسید
کہ این اوراد را جہر باید خواند یا خفیہ درین ضمن دیدہ شد کہ جمعے مدور حلقہ برکشیدہ بزمزمہ والحان
ہمان اوراد را میخوانند حضرت رسالت صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم رو بسوے این ضعیف کردہ
فرمودند کہ بدین ترتیب باید خواند از آن روز باز اوراد را بر علانیہ خواندن آغاز کردم **شمۂ**
احوال امیر کبیر سید علی ہمدانی از جامع السلاسل وی سر حلقۂ مشائخ ہمدانیہ است و سرور
اصحاب حضرت شیخ محمود مزدقانی علیہ الرحمۃ و از سی و سہ مشائخ کامل ارشاد و اجازت
داشت از انجملہ یکے سعید حبشی بود رضی اللہ عنہ کہ از اصحاب رسول صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم
بودہ است و علی ہمدانی از صحبت او بشرف تابعین مشرف شد و فروغ دل یافت
و خرقۂ خلافت گرفت و در علم از فحول علما بود و طی ارض داشت چنانچہ سہ مرتبہ
ربع مسکون را طی کرد **نقل** ست کہ علماے نصارے را در ولایت روم با علماے
اہل اسلام برین حدیث مذاکرہ افتاد کہ عُلَمَاءُ اُمَّتِیْ کَاَنْبِیَاءِ بَنِیْ اِسْرَائِیْلَ
یعنی پیغامبر شما گفتہ است کہ علماے امت من مثل انبیاے بنی اسرائیل اند و عیسے
علیہ السلام احیاے اموات میکرد اگر درین قول پیغمبر شما راسخ ست مردہ را
زندہ کنید علماے اسلام عاجز گشتہ مہلت چہل روزہ خواستند چون مدت رسید
بموجب الہام ربانی علی ہمدانی بطی ارض دران مجمع حاضر شد و گفت پیغمبر ما راست
گفتہ است پس فرمود تا مردہ را حاضر آوردند روے بعلماے نصارے کرد و فرمود

سید بدرالدین و ایشان از پدر خود سید شمس الدین سیه پوش همدانی و ایشان از پدر خود
سید علاؤالدین همدانی و ایشان از پدر خود سید محمد همدانی و ایشان از پدر خود میر سید علی
همدانی رحمة الله علیهم اجمعین چون خواهد که اورا فتحیه آغاز کند اول فاتحه حضرت شاه
جنید و میر سید علی همدانی و اصحاب اسناد و یک هزار و چهار صد اولیا که میر سید علی
همدانی اورا فتحیه از ایشان یافته است بخواند و بحضرت حق تعالی بوساطت ایشان
دعاء مدخیر و طلب فتح و فتوح کند بعده هفت بار استغفار و هفت بار درود و قواعد ملازمت
اورا فتحیه نماید و بعد نماز صبح رو بقبله بحضور دل با آواز بلند بخواند و برای امور دینی
و دنیوی و شفای مرض چهل و پنج بار مع اول و آخر درود در مجلس واحد بیک جلسه
با طهارت کامل بحضور دل بخواند اگر از یک کس شدن نتواند سه کس یا پنج کس خوانند
میر سید علی همدانی علیه الرحمة در مصنفات خود آورده اند که یکهزار و چهار صد اولیای
کامل را دریافتم و از هر یک نصیبی برگرفتم و از انجمله چهار صد اولیا را در یک مجلس دریافتم
و هر یک نوازش کردند و هر یک اسمی از اسماء الله که کشایش و فتح طریقت ایشان
از آن شده بود باین ضعیف عطا فرمودند و از آن کثیر البرکات فراوان بهره برگرفتم
اما چون از آن فتح الباب دیدم مجموع آنرا اوراد فتحیه نام نهادم و در اسرار
که از مصنفات ایشان است نوشته اند که چون بمدینه رسیدم و بمواجه روضه سلام
کردم جواب سلام باز یافتم درین ضمن مرا غیبتی شد پیغمبر را صلی الله علیه و آله وسلم دیدم
نشسته و جمع کثیر از صحابه رضی الله عنهم حاضر بودند سلام کردم جواب باز داد و تلطف

بسم اللہ الرحمن الرحیم

الحمد للہ رب العلمین والصلوۃ علی رسولہ محمد وآلہ وصحبہ اجمعین

اما بعد میگوید بندۂ ضعیف مفتقر الی رحمۃ اللہ الباری معین الدین احمد بن شاہ عبد الحسین شیخ پوری البہاری کہ پیش ازین بزرگی سند اوراد فتحیہ ازینجا بردہ اند وآن را طبع کنانیدہ اند وآنرا دیدہ ام از اہل سند دران تغیر افتادہ است آنیکہ این اوراد را بسند دوستظہیر و مرشد خود طبع کنانیدن مناسب دانستم سند ہذا بس عزیز و بدیع ست کہ سلسلۂ اسنادش بسند آبائی تا جامع این اوراد میرسد

اسناد

بندہ سند واجازت یافت از پیر و مرشد خود حضرت سید شاہ ولایت علی قادری ابو العلائی اسلام پوری کہ از اولاد امجاد حضرت میر سید علی ہمدانی علیہ الرحمۃ اند متعنا اللہ بطول بقائہ ونور قلوبنا بنور لقائہ وحضرت ایشان سند واجازت یافتند از پدر بزرگوار خود سید کریم بخش وایشان از پدر خود سید میر علی وایشان از پدر خود سید حسن علی وایشان از پدر خود سید محمد افضل وایشان از پدر خود سید رفیع الدین وایشان از پدر خود سید ولی وایشان از پدر خود سید اعظم وایشان از پدر خود سید نصیر الدین وایشان از پدر خود سید راجی محمد وایشان از پدر خود سید عبد اللہ وایشان از پدر خود سید اشرف وایشان از پدر خود سید اسحاق وایشان از پدر خود سید صدر الدین وایشان از پدر خود

Awrad Ajeela

بفتوح فتاح بخشی فتاح حقیقی جل جلاله

نسخهٔ متبرکهٔ وظائف باشرائف فاتح فتوحات جنانی مولفه حضرت
امیر کبیر سید علی همدانی رحمة الله علیه ملقب بلقب رضیه

اوراد عجیبه

مستنده باسناد صحیحه مجتمعه عمدة الکاملین شاه معین الدین احمد
باترجمه فارسی تحت لفظی مع دعاے رقاب باترجمه هم

در مطبع نامی منشی نولکشور واقع کانپور مطبع شد

'Ali b Shihab-al-din M/nb., called Amī. [illegible]

Aurad i fathiyyah. [illegible]

53 A 69

Indian Institute, Oxford.

The Lucknow Sparks Library.

Presented

by

Munshi Newul Kishore.